

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3019/2019
02.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Стефановић Матковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Филиповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4065/18 од 20.05.2019. године, у седници одржаној 02.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4065/18 од 20.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4065/18 од 20.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању Прр1 130/18 од 03.07.2018. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету општинског, сада Основног суда у Врању И 604/05, сада под И 173/17 исплати новчане износе ближе описане у том делу изреке на име неплаћене разлике зараде и накнаде зараде по месецима са припадајућом законском затезном каматом од дана доспећа, на име регреса за годишњи одмор за 2001. и 2002. годину, као и на име трошкова парничног и извршног поступка. Ставом другим изреке преко досуђених износа тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 4065/18 од 20.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је примена чл. 31. и 32. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 35. став 2, члана 58. став 1. Устава и члана 1. став 1. протокола 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода довољно расправљена у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права. Поред тога, нижестепене одлуке су у складу са праксом Уставног суда Србије и са праксом Европског суда за људска права (пресуде Јовчова против Србије, Р. Качапор и други против Србије, Влаховић против Србије, Црнишанин и други против Србије, Премовић против Србије).

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 05.02.2018. године. Вредност предмета спора је 40.334,52 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија**

Звездана Лутовац,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**